

Υπόθεση Ματέι Σορίν - Το μακελειό της οδού Νιόβης

«Μ' ακούτε; Κρατάω τέσσερις ανθρώπους εδώ μέσα... Κρατάω μια χειροβομβίδα απασφαλισμένη κι άμα μου πέσει, χανόμαστε πέντε άτομα... Μια λάμψη θα δείτε και τίποτε άλλο...».

Τετάρτη, 23 Σεπτεμβρίου 1998. Ο άνθρωπος που ακούγεται στο τηλέφωνο είναι ο 27χρονος Ελληνορουμάνος καταζητούμενος, Ματέι Σορίν. Στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής βρίσκεται ο 30χρονος δημοσιογράφος και παρουσιαστής ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού Σκάι, Νίκος Ευαγγελάτος. Εμβρόντητο το τηλεοπτικό κοινό, ακούγοντας αυτά τα λόγια, παγώνει. Για τέσσερις ώρες, από τις 7 το απόγευμα ως τις 11 την νύχτα, οι Έλληνες, στημένοι μπροστά στους τηλεοπτικούς τους δέκτες, παρακολουθούν με κομμένη την ανάσα και έκδηλη αγωνία, τις πράξεις ενός δράματος. Ενός δράματος, στην πλοκή και την εξέλιξη του οποίου, η αστυνομία έμελλε να προσθέσει μια απ' τις μαύρες σελίδες στην σύγχρονη ιστορία της...

Ποιος ήταν ο Ματέι Σορίν;

Ο Ματέι Σορίν, από πολύ μικρός έμεινε μόνος στη ζωή με την μητέρα του, καθώς ο πατέρας του, ο αδερφός του και η αδερφή του είχαν σκοτωθεί σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Πέρασε δύσκολα και φτωχικά παιδικά χρόνια, με μόνο προστάτη την μητέρα του, την Ευγενία Καποκέφαλου, η οποία με πολύ μεγάλη δυσκολία τα έβγαζε πέρα. Η «δοσοληψία» του με την αστυνομία και τις φυλακές, ουσιαστικά άρχισε στην τρυφερή ηλικία των 15 ετών. Ερωτευμένος παράφορα με μια ανήλικη κοπέλα, την κλέβει. Οι γονείς της ανήλικης καταθέτουν μήνυση και ο Ματέι Σορίν συλλαμβάνεται και στην συνέχεια ακολουθεί τον δρόμο για τις φυλακές Βόλου, όπου παρέμεινε έγκλειστος για 6 μήνες. Ο Σορίν, ο οποίος μέχρι τότε είχε στο ενεργητικό του, μόνο μικροπαραπτώματα, είχε πλέον επιλέξει τον δρόμο που θα ακολουθήσει για την υπόλοιπη και σύντομη ζωή του: Το αδιέξοδο μονοπάτι της παρανομίας και του ψεύτικου κόσμου των ναρκωτικών. Τα επόμενα 12 χρόνια, τα πέρασε κυνηγημένος, μπεινοβγαίνοντας στις φυλακές, απ' τις οποίες κατάφερε ν' αποδράσει 6 φορές, αποκτώντας το προσωνύμιο «Ο Πεταλούδας». Την πρώτη του απόδραση έκανε το 1995, στο Δικαστήριο της Ευελπίδων, όπου δικαζόταν για ληστείες, διαφεύγοντας μέσα από τις τουαλέτες, παρ' ότι ήταν φρουρούμενος. Η τελευταία του απόδραση έγινε το 1998, όταν

πήδηξε από τον πρώτο όροφο του Τμήματος Μεταγωγών Πάτρας.

Οι γνώμες και οι απόψεις για τον χαρακτήρα και το ποιόν του Ματέι Σορίν, διίσταντο. Οι αστυνομικοί τον χαρακτήριζαν «αδίστακτο» και οι συγκρατούμενοί του στις φυλακές «ήσυχο». Το σίγουρο πάντως ήταν, πως Ματέι Σορίν είχε γίνει ένας διαρκής πονοκέφαλος για την αστυνομία, καθώς εκτός της πλούσιας εγκληματικής του δράσης, την είχε εκθέσει με τις διαδοχικές αποδράσεις του. Στο τελευταίο του μάλιστα «κατόρθωμα», 15 περίπου ημέρες πριν τα τραγικά γεγονότα που ακολούθησαν, επιχείρησε να απαγάγει αστυνομικό και ακολούθησε ένα άγριο ανθρωποκυνηγητό στην περιοχή της Χαλκίδας.

Η πρώτη πράξη του δράματος

Ο Ματέι Σορίν μπροστά στο ενδεχόμενο να εκτίσει πλέον ποινή ισόβιας φυλάκισης, κάνει ότι μπορεί για να κρυφτεί και να ξεφύγει από το κυνηγητό της αστυνομίας. Η απέλπιδα προσπάθεια του τον οδηγεί να βρει καταφύγιο στο ημιυπόγειο διαμέρισμα της τοξικομανούς γνωστής του, Πηνελόπης Αθανασοπούλου, στην οδό Νιόβης 4, στην περιοχή των Αχαρνών. Είναι άγνωστο, τουλάχιστον στο ευρύ κοινό, αν η Αθανασοπούλου, όντας αδερφή 2 αστυνομικών, λειτούργησε ως πληροφοριοδότης και ειδοποίησε την αστυνομία. Ο Ματέι Σορίν πάντως εντοπίστηκε και σύντομα, το μεσημέρι της 23ης Σεπτεμβρίου 1998, οι αστυνομικές δυνάμεις ήταν εκεί.

Ο διοικητής της Ασφάλειας Αττικής, Θεόδωρος Παπαφίλης, ζητά την συνδρομή της ΕΛ.ΑΣ και της Ε.Κ.Α.Μ. (Ειδική Κατασταλτική Αντιτρομοκρατική Μονάδα). Ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αθανάσιος Βασιλόπουλος, μάλλον δύσπιστος, θεωρώντας ότι πρόκειται για μια ακόμη αναξιόπιστη πληροφορία (κατά τον ίδιο είχαν προηγηθεί άλλες έξι φορές), στέλνει δυνάμεις στο σημείο (περίπου 50 άνδρες), χωρίς κανένα προφανές σχέδιο και δίχως να ενημερώσει την πολιτική ηγεσία. Κάτω από τις σαφείς εντολές του Αθανάσιου Βασιλόπουλου, αλλά και του εισαγγελέα Ιωάννη Σακκά, να μην αφαιρεθεί η ζωή του Ματέι Σορίν, με κανέναν τρόπο, η αστυνομία επιχειρεί την σύλληψη του Ελληνορουμάνου κακοποιού. Κάπου εδώ καταγράφεται η πρώτη ερασιτεχνική ενέργεια των αστυνομικών δυνάμεων: Αντί να πραγματοποιήσουν εισβολή στο διαμέρισμα, έχοντας ως πλεονέκτημα το στοιχείο του αιφνιδιασμού, προτίμησαν να χτυπήσουν το...κουδούνι της πόρτας! Όταν άνοιξε την πόρτα η Πηνελόπη Αθανασοπούλου, οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. επιτέθηκαν στον Σορίν και προσπάθησαν ανεπιτυχώς να του αποσπάσουν από τα χέρια την χειροβομβίδα που κρατούσε (κάτι που αγνοούσαν). Οι αστυνομικοί, υπό την απειλή και της χειροβομβίδας, που δεν γνώριζαν αν είναι αληθινή ή ψεύτικη, ασφαλισμένη

ή απασφαλισμένη, προσπαθούν να διαπραγματευτούν μαζί του. Ο Σορίν όμως, παρ' ότι τελούσε υπό την επήρεια ηρωίνης, κατόρθωσε να διαφύγει στον φωταγωγό της πολυκατοικίας και σκαρφαλώνοντας από την υδρορροή μπήκε στο διαμέρισμα του πρώτου ορόφου, στο οποίο κατοικούσε η οικογένεια Γκινάκη.

Την ώρα εκείνη, στο διαμέρισμα βρισκόταν η 58χρονη Σουλτάνα Γκινάκη (που αντιμετώπιζε πρόβλημα με την καρδιά της), τα δυο της παιδιά, η 25χρονη Αμαλία Γκινάκη (η οποία επρόκειτο να παντρευτεί σε 6 εβδομάδες) και 24χρονος Ευάγγελος Γκινάκης (ο οποίος αντιμετώπιζε μαθησιακές δυσκολίες) και ο αρραβωνιαστικός της Αμαλίας Γκινάκη, ο 34χρονος Απόστολος Μακρινός. Ο Σορίν μπαίνοντας στο διαμέρισμα, τους είπε ποιος είναι και προσπάθησε να τους καθησυχάσει. Η Σουλτάνα Γκινάκη, διατηρώντας την ψυχραιμία της, του φτιάχνει έναν καφέ και του περιποιείται τις πληγές. Στην συνέχεια, ο Σορίν κρατώντας πάντα την χειροβομβίδα στο χέρι του, θέλοντας να έχει υπό πλήρη έλεγχο την κατάσταση, έβγαλε τα κορδόνια από ένα ζευγάρι αθλητικά παπούτσια της Αμαλίας Γκινάκη και έδεσε αρχικά το χέρι του με το ένα χέρι της και στην συνέχεια, στο άλλο της χέρι έδεσε το χέρι του αρραβωνιαστικού τους. Η ομηρία της οικογένειας Γκινάκη, έχει αρχίσει...

Το τηλεφώνημα στον Σκάι και οι διαπραγματεύσεις

Εν τω μεταξύ, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αθανάσιος Βασιλόπουλος, συνειδητοποιώντας πλέον την κρισιμότητα της κατάστασης, αποφασίζει να ενημερώσει την πολιτική ηγεσία του υπουργείου, η οποία με την σειρά της ενημερώνει και τον πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Σημίτη. Ο πρωθυπουργός δίνει εντολή να μεταβεί άμεσα στο σημείο της ομηρίας η ηγεσία της αστυνομίας και να καταστρωθεί κάποιο σχέδιο από το οποίο να αποκλείεται η έκθεση σε κίνδυνο, ανθρώπων ζών.

Περίπου στις 7 το απόγευμα, στον τηλεοπτικό σταθμό Σκάι, γίνεται ένα τηλεφώνημα. Είναι ο Σορίν και ζητά να βγει στον αέρα για να μιλήσει, απειλώντας ότι σε διαφορετική περίπτωση θα ανατινάξει την χειροβομβίδα. Για το τηλεφώνημα αυτό έγινε πολύς λόγος και πιο συγκεκριμένα για καταστρατήγηση της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Εκείνα τα χρόνια είχε αρχίσει να κάνει την εμφάνισή του ο λαϊκισμός στα δελτία ειδήσεων και τα τηλέφωνα αγανακτισμένων πολιτών που έπαιρναν για να πουν τον πόνο τους δεν ήταν ασυνήθιστο φαινόμενο. Το δελτίο που παρουσίαζε ο Νίκος Ευαγγελάτος, ήταν από τα πιο δημοφιλή στον τομέα αυτόν και είχε αποκτήσει μεγάλη τηλεθέαση. Υπό αυτό το οπτικό πρίσμα λοιπόν, μπορεί να εξηγηθεί και η ενέργεια του Σορίν να απευθυνθεί στον

συγκεκριμένο σταθμό και με το συγκεκριμένο αίτημα. Σε κάθε περίπτωση πάντως, ο διευθυντής ειδήσεων του Σκάι, Σταμάτης Μαλέλης, είτε διαβλέποντας την δημοσιογραφική επιτυχία, είτε κάνοντας την ανάγκη φιλότιμο, κάτω υπό το βάρος των απειλών του Σορίν, αποφασίζει να τον βγάλει στον αέρα και δίνει εντολή για έκτακτο δελτίο ειδήσεων. Όντως σε λίγα λεπτά, ο Σορίν βρισκόταν στον αέρα και συνομιλούσε με τον Νίκο Ευαγγελάτο, ο οποίος πλέον επωμίστηκε έναν ρόλο τον οποίο θα έπρεπε να είχε η αστυνομία: Τον ρόλο του διαπραγματευτή. Αυτή η έννοια όμως, ήταν σχεδόν άγνωστη στις τάξεις της αστυνομίας, καθώς η ομηρία, δεν ήταν κάτι που την είχε απασχολήσει έντονα μέχρι τότε και περίπτωση σαν αυτή του Σορίν ήταν πρωτοφανής.

Η αστυνομία βρισκόμενη και προ τετελεσμένων γεγονότων αποφασίζει αρχικά να αποδεχτεί την κατάσταση αυτή και μία ώρα αργότερα, στις 8, ο β' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., Γεώργιος Πλάκας, συνοδευόμενος από ειδικούς ψυχολόγους, μεταβαίνει στον σταθμό του Σκάι και προσπαθώντας να μάθει τις προθέσεις του Σορίν, αλλά κυρίως θέλοντας να καταλάβει αν χειροβομβίδα που κρατάει είναι ψεύτικη ή αληθινή, υπαγορεύει τις ερωτήσεις στον Νίκο Ευαγγελάτο. Η αστυνομία κατηγορήθηκε κι αυτή με την σειρά της για το γεγονός ότι επέτρεψε και δεν διέκοψε την συνομιλία με τον Νίκο Ευαγγελάτο, αναγκάζοντας έτσι τον Σορίν να συνομιλεί μόνο μαζί της. Η αρχική εξέλιξη των γεγονότων όμως, έδειξε ότι η συνομιλία με τον Ευαγγελάτο δεν απέβαινε αρνητικά. Οι αστυνομικοί, διαπίστωσαν πως όσο ο Σορίν συνομιλούσε με τον Ευαγγελάτο ήταν σχετικά ήρεμος, ενώ είχε πεισθεί να απελευθερώσει και 2 ομήρους: Αρχικά τον Ευάγγελο Γκινάκη και στην συνέχεια την Σουλτάνα Γκινάκη.

Παρ' όλα αυτά όμως η αστυνομία συνεχίζει να παλινωδεί και με ερασιτεχνικές και αψυχολόγητες ενέργειες, θέτοντας την όλη επιχείρηση σε άμεσο κίνδυνο. Θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η αστυνομία δεν είχε αποκλείσει την περιοχή ως όφειλε, με αποτέλεσμα ο διευθυντής της Ασφάλειας Αττικής Θεόδωρος Παπαφίλης, να προσπαθεί να διαπραγματευτεί κι αυτός με τον Σορίν, εν μέσω σχετικών και άσχετων ατόμων που βρισκόταν στο σημείο της επιχείρησης. Ο Σορίν, ο οποίος βρισκόταν υπό την επήρεια ναρκωτικών και ένιωθε τον εαυτό του εξαντλημένο, ζητά κάποια στιγμή να του στείλουν αμφεταμίνες, έτσι ώστε να ανακτήσει δυνάμεις. Σ' αυτό το σημείο, λαβαίνει χώρα μια ακόμα ανοησία της αστυνομίας. Αντί για τις αμφεταμίνες, αποφασίζουν να του στείλουν υπνωτικά χάπια και πιο συγκεκριμένα τα πασίγνωστα «Υπνοστεντόν», τα οποία όπως ήταν φυσικό, ο Σορίν όντας χρήστης ναρκωτικών ουσιών, αναγνώρισε, διαβάζοντας και την επιγραφή

στο κουτί (όπως θα τα αναγνώριζε και ο κάθε τοξικομανής ίσως, καθώς πολλές φορές τα συγκεκριμένα χάπια λαμβάνονται ως υποκατάστατα ναρκωτικών ουσιών). Το γεγονός αυτό, όπως ήταν επόμενο, εξαγρίωσε τον Ματέι Σορίν, που απειλούσε και πάλι να ανατινάξει την χειροβομβίδα.

Γύρω στις 9, φτάνει στο σημείο και ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αθανάσιος Βασιλόπουλος, με σκοπό να αναλάβει προσωπικά τα ηνία της επιχείρησης. Παραμένει όμως το μεγάλο ερωτηματικό: Η χειροβομβίδα είναι αληθινή ή ψεύτικη; Ο Βασιλόπουλος αποφασίζει να ανακρίνει κι αυτός την Αθανασοπούλου, η οποία βρισκόταν κι αυτή υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών, προσπαθώντας να διαλευκάνει αυτό το μυστήριο. Παρ' ότι η φίλη του Σορίν δεν ήταν και πολύ διαφωτιστική σε σχέση με το θέμα αυτό (του είπε ότι άκουσε τον Σορίν να λέει σε κάποιον φίλο του, ότι είναι ψεύτικη, αν και η ίδια δεν ήταν βέβαιη ότι πρόκειται γι' αυτήν την χειροβομβίδα), ο Βασιλόπουλος ήταν πεπεισμένος πως η χειροβομβίδα ήταν ψεύτικη. Ο Βασιλόπουλος απέκλεισε το ενδεχόμενο της παραπλάνησης από την Αθανασοπούλου, καθώς της είχε κάνει γνωστό, ότι σε ενδεχόμενη εισβολή στο διαμέρισμα, θα συμμετέχουν και οι 2 αστυνομικοί αδερφοί της. Σ' αυτή την κατεύθυνση οδήγησαν και δύο άλλα στοιχεία, απ' τα οποία το ένα ήταν υποθετικό: Βρέθηκε μια περόνη στον φωταγωγό και εξ αυτού συμπέρανε, πως τόσες ώρες μετά, αν ήταν γνήσια η χειροβομβίδα θα είχε εκραγεί. Σύμφωνα πάντως με τον αρχιφύλακα των φυλακών Κορυδαλλού, Αντώνη Αραβαντινό, ο Βασιλόπουλος φαίνεται να πείστηκε γι' αυτό (αδιευκρίνιστο με ποιο ακριβώς σκεπτικό), όταν τον είδε να μεταβαίνει στο σημείο με σκοπό να παίξει διαμεσολαβητικό ρόλο, καθώς γνώριζε τον Σορίν, από τις φυλακές Κορυδαλλού.

Παρ' όλα αυτά όμως υπήρχαν μαρτυρίες και γεγονότα που έθεταν σε βάσιμη αμφισβήτηση αυτή την πίστη του Βασιλόπουλου. Ο απαχθείς από τον Σορίν αστυνομικός, βεβαίωνε ότι χειροβομβίδα ήταν αληθινή. Την ίδια διαβεβαίωση έδωσαν και οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. που λίγες ώρες νωρίτερα είχαν εισβάλλει στο διαμέρισμα της Αθανασοπούλου, προσπαθώντας να συλλάβουν τον Σορίν. Βεβαίωναν μάλιστα, πως ο Σορίν είχε ήδη απασφαλίσει την χειροβομβίδα, επομένως η περόνη που βρέθηκε αργότερα στον φωταγωγό, δεν μπορούσε να έχει σχέση με τον Σορίν. Εκτός των μαρτυριών όμως, υπήρχε και ένα άλλο σημαντικό στοιχείο που αγνοήθηκε. Ο Σορίν στην προσπάθεια να διαφύγει από το διαμέρισμα της Αθανασοπούλου, εγκατέλειψε εκεί το περιστροφό του, παίρνοντας μαζί του, μόνο την χειροβομβίδα, κάτι που σήμαινε ότι του έδινε το αίσθημα της ασφάλειας.

Η εισβολή στο διαμέρισμα

Ενώ η τηλεοπτική μετάδοση έχει ξεπεράσει τις 3 ώρες, η ηγεσία της αστυνομίας σ' ένα επιτόπιο συμβούλιο και με βάση την πεποίθηση του Βασιλόπουλου ότι η χειροβομβίδα είναι ψεύτικη, αποφασίζει την διακοπή της τηλεοπτικής μετάδοσης από τον Σκάι και εισβολή της αστυνομίας στο διαμέρισμα. Ο διευθυντής της Ασφάλειας Αττικής Θεόδωρος Παπαφίλης, είναι ο μοναδικός που διατηρεί επιφυλάξεις για το αν είναι ψεύτικη η χειροβομβίδα. Στην συνέχεια ενημερώνεται η πολιτική ηγεσία, η οποία δίνει το πράσινο φως για την επέμβαση, προφανώς έχοντας πειστεί από τον Βασιλόπουλο, ότι η χειροβομβίδα δεν είναι αληθινή.

✖ Όντως, γύρω στις 11, η τηλεοπτική μετάδοση διακόπτεται. Οι άνδρες της αστυνομίας, παρουσία και του Βασιλόπουλου, έχουν λάβει θέσεις έξω από την πόρτα του διαμερίσματος και στον δεύτερο όροφο, απ' όπου θα κατέβουν με σκοινιά την κατάλληλη στιγμή. Η κατάλληλη στιγμή είναι όταν ο Σορίν αποφασίζει να απελευθερώσει και την Σουλτάνα Γκινάκη, ως αντάλλαγμα για τα φάρμακα που του έστειλαν. Όταν αυτό συμβαίνει και η Σουλτάνα Γκινάκη βγαίνει από το διαμέρισμα, οι άνδρες εφορμούν ταυτόχρονα κι απ' τα δυο σημεία. Τραβώντας βίαια τον Απόστολο Μακρινό, κατορθώνουν σπάσουν το ένα κορδόνι που τον κρατούσε δεμένο και τον απελευθερώνουν, τραβώντας τον προς τα έξω. Ο Σορίν προλαβαίνει όμως και τραβάει πάνω του την Αμαλία Γκινάκη, χρησιμοποιώντας την σαν ασπίδα, τοποθετώντας ταυτόχρονα μπροστά στο στομάχι της την χειροβομβίδα. Η Αμαλία Γκινάκη πανικοβάλλεται κι αρχίζει να φωνάζει «Μη, μη, μη!».

Σ' αυτό το σημείο, οι αστυνομικοί κάνουν ακόμα ένα λάθος, αυτή τη φορά μοιραίο... Αντί να προσπαθήσουν να αφοπλίσουν τον Σορίν, έχοντας την πεποίθηση ότι η χειροβομβίδα είναι ψεύτικη, αρχίζουν να διαπραγματεύονται μαζί του, προκαλώντας τον μάλιστα να την ρίξει κάτω. Ο αντιστράτηγος της αστυνομίας Ιωάννης Γεωργακόπουλος, ο οποίος ανέβηκε στο διαμέρισμα για να ζητήσει απ' τον Βασιλόπουλο ν' αποχωρήσει απ' το σημείο της επέμβασης για λόγους ασφαλείας, αρνείται πως ήταν ένας απ' αυτούς που φώναξε «Πέταξε ρε τη χειροβομβίδα!». Το τηλέφωνο με το οποίο συνομιλούσε ο Σορίν σε ανοιχτή ακρόαση, είναι ακόμα ανοιχτό και στον Σκάι ακούγονται τα πάντα. Ο Σορίν απαντώντας στις προκλήσεις τους, βάζει την χειροβομβίδα στο παντελόνι της Αμαλίας Γκινάκη και την σπρώχνει προς το μέρος των αστυνομικών. Ο Βασιλόπουλος την τραβάει προς τα έξω, ενώ οι αστυνομικοί αρχίζουν να πυροβολούν τον Σορίν χωρίς να τον πετύχουν. Την στιγμή που τραβάει έξω ο Βασιλόπουλος την Αμαλία Γκινάκη, η χειροβομβίδα εκρήγνυται. Όσοι βρίσκονται

εκεί και όσοι παρακολουθούν τηλεόραση ακούνε την έκρηξη και παγώνουν...

Ακολουθούν σκηνές πανικού. Τα ασθενοφόρα, λόγω του ότι δεν είχε εκκενωθεί η περιοχή, δυσκολεύονται να φτάσουν στο σημείο της πολυκατοικίας. Οι κάτοικοι προσπαθούν να μετακινήσουν με τα χέρια, τα αυτοκίνητα της αστυνομίας και των πολιτών που εμπόδιζαν την πρόσβαση. Με την έκρηξη, το κορμί της Αμαλίας Γκινάκη, ή οποία ζει ακόμη, είχε κοπεί σχεδόν στα δύο, ενώ πολλοί αστυνομικοί τραυματίστηκαν από τα θραύσματα της χειροβομβίδας, όπως και ο Σορίν. Η μεταφορά στο νοσοκομείο, γίνεται σχεδόν με μια ώρα καθυστέρηση. Η Αμαλία Γκινάκη μεταφέρεται στο νοσοκομείου του Ερυθρού Σταυρού, όπου οι γιατροί προσπαθούν να της σώσουν τη ζωή. Ο τελευταίος που μπήκε σε ασθενοφόρο, σιδηροδέσμιος, ήταν ο Σορίν. Όπως λέγεται, ο Σορίν ξυλοκοπήθηκε, ακόμα και την ώρα που βρισκόταν στο ασθενοφόρο και οδηγούνταν στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας.

Βαρύς και ο τραυματισμός του οδηγού του Βασιλόπουλου, του 39χρονου αστυφύλακα Γιώργου Παλιούρα, ο οποίος, αργότερα στο χειρουργείο, έχασε το αριστερό του πόδι, από το γόνατο και κάτω.

Οι θάνατοι της Αμαλία Γκινάκη και του Ματέι Σορίν

Η Αμαλία Γκινάκη πάλεψε για την ζωή της, έπειτα από διαδοχικές εγχειρήσεις. Η σηψαιμία όμως σύντομα έκανε την εμφάνιση της, προσβάλλοντας ζωτικά όργανα και κάνοντας οποιαδήποτε άλλη επέμβαση αδύνατη και περιττή. Έτσι, μετά από 17 ημέρες, η Αμαλία Γκινάκη πήγε ντυμένη νύφη στην εκκλησία, όχι όμως όπως το είχε σχεδιάσει...

 Ο Ματέι Σορίν, πέθανε 2 μέρες μετά τα τραγικά γεγονότα. Από την πρώτη μέρα της νοσηλείας του ήταν σε καταστολή και δεμένος με χειροπέδες στο κρεβάτι του. Στην συνέχεια, αποφασίζεται η μεταφορά του στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού, μια απόφαση ακατανόητη, καθώς οι δυνατότητες περίθαλψης του συγκεκριμένου νοσοκομείου ήταν εξαιρετικά περιορισμένες, για την ακρίβεια, λειτουργούσε σαν Σταθμός Πρώτων Βοηθειών. Εκ του αποτελέσματος πάντως, αν και δεν μπορεί να πει κάποιος με βεβαιότητα ότι ο σκοπός ήταν να οδηγηθεί σε ένας είδος ακούσιας «ευθανασίας», εν τούτοις δεν φαίνεται να υπήρχε και κάποια ιδιαίτερη σπουδή για να κρατηθεί στη ζωή. Ο Σορίν εξακολουθούσε να είναι σε καταστολή και δεμένος στο κρεβάτι, πράγμα ιατρικά ανεπίτρεπτο για την κατάσταση που βρισκόταν, καθώς αν έκανε εμετό δεν θα μπορούσε να προστατέψει τον εαυτό του, παθαίνοντας αναρρόφηση, όπως και τελικά συνέβη. Επιπλέον ο γιατρός των φυλακών Κορυδαλλού, ανακάλυψε στο

αίμα του Σορίν, ποσότητες κατασταλτικών φαρμάκων, οι οποίες όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ήταν «δόσεις για ελέφαντα». Ο Κύπριος ιατροδικαστής Μάριος Ματσάκης, κατηγορηματικά υποστήριξε, πως αν ο Σορίν είχε την απαραίτητη ιατρική περίθαλψη θα ήταν ζωντανός.

Οι ευθύνες

Ο αρχηγός της αστυνομίας Αθανάσιος Βασιλόπουλος, παραιτήθηκε αμέσως μετά το τραγικό γεγονός και τέθηκε σε διαθεσιμότητα για έναν χρόνο με την αιτιολογία της ακούσιας ανθρωποκτονίας λόγω αμέλειας. Άσκησε έφεση και το 2005 απαλλάχτηκε από κάθε κατηγορία. Αν και ασκήθηκαν διάφορες διώξεις και επιδικάστηκαν κάποιες αποζημιώσεις στους παθόντες, ουσιαστικά κανείς δεν καταδικάστηκε γι' αυτά τα τραγικά γεγονότα...